

honoreres kredslægen i henhold til den nævnte lov.

6) For udfærdigelse af genpart af koppeattest har embedslægen ret til at kræve et gebyr af 35 øre.

7) For attester til brug ved ligbrænding ifølge lov om ligbrænding af 1. april 1892, § 3, har embedslægen ret til at kræve et honorar af 4 kr.

§ 17. Når en embedslæge foretager embedsrejser ud over 2 km fra sin bopæl og uden for den by, hvor han er bosat, tilkommer der ham befordringsgodtgørelse, der, efter at der er indhentet udtalelser fra amtsrådene, fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med finansministeren.¹⁾

Godtgørelsen skal fastsættes til et vist beløb pr. påbegyndt løbende km, og der skal angives et vist passende mindstebeløb for korte rejser.

I dagpenge oppebærer en embedslæge derhos, når han foretager embedsrejser af den fornævnte art, 3 kr. for rejser fra 2 til 8 km og 6 kr. for rejser udover 8 km.

Befordringsgodtgørelse og dagpenge udrædes som hidtil af den kommunale kasse.

§ 18. Inden en kredslæge overtager stillingen som læge ved nogen under hans tilsyn stående institution, skal han indhente indenrigsministerens tilladelse dertil.

§ 19. Hvis en embedslæge ønsker at fritages for sine embedsforretninger i mere end 2 døgn, skal han indgive andragende derom til sundhedsstyrelsen, som konstituerer en læge i hans sted og uopholdelig underretter amtmanden om konstitutionen.

I påtrængende tilfælde foretager amtmanden den fornøden konstitution.

Hvis embedslægen ønsker at fritages i længere tid end 4 uger, må han indgive ansøgning derom til indenrigsministeren.

§ 20. Denne lov træder i kraft den 1. april 1915 og skal genforelægges for folketinget senest i folketingsåret 1973-74.²⁾

Samtidig ophæves anordning 15. januar 1745, for så vidt angår embedslæger, reskript 20. april 1775, reskript 19. november 1777, reskript 10. marts 1779, reskript 19. august 1791, resolution 11. februar 1818, jfr. kancelliplakat 10. marts 1818, resolution 23. Juni 1819, jfr. kancelliplakat 6. juli 1819, resolution 6. marts 1822, jfr. kancellieirkulære 20. april 1822, for så vidt angår embedslæger, resolution 21. september 1825, jfr. kancelliplakat 4. oktober 1825, plakat 17. december 1828, plakat 15. oktober 1830 § 3 a-c, for så vidt angår embedslæger, plakat 15. juli 1836 III, for så vidt angår embedslæger, forordning 26. juni 1844 § 4 nr. 7, forordning 27. januar 1847, lønningslov 19. februar 1861 §§ 21 og 22, lov 6. juli 1867 § 31, for så vidt angår lægedistrikter, lov nr. 4 af 2. januar 1871 § 8, 2det stykke, 2det punktum, lov nr. 22 af 4. februar 1871 § 8, 2det stykke, 2det punktum, og § 10, for så vidt angår de deri indeholdte betalingsbestemmelser, lov nr. 50 af 25. marts 1871 §§ 9-10 og 11, 4de stykke, og lov nr. 81 af 30. marts 1906 § 12, 1ste stykke, sidste punktum, samt de bestemmelser, der måtte være trufne vedrørende de hidtil bestående enkelte lægeembeder.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte nærværende lov i kraft på Færøerne med de lempelser, som ifølge øernes særlige forhold måtte findes formålstjenlige.

IV. Overgangsbestemmelser.

§ 21. En nuværende embedslæge kan beskikkes til kredslæge uden at have taget den i § 2 omhandlede embedsprøve. Den, der ikke beskikkes til kredslæge, får vartpenge efter reglerne i pensionslov af 5. januar 1851 § 3, jfr. § 4.

¹⁾ Som ændret ved lov nr. 313 af 23. december 1925.

²⁾ Jfr. lov nr. 104 af 24. marts 1972.